

Елементарною ланкою комунікаційного процесу виступає комунікаційний осередок, що складається з комунікатора (передавача), комуніканта (приймача) і комунікаційного каналу. Як комунікатора може виступати будь-яка ланка структури, починаючи від пацієнта і закінчуючи лікарем, які приймають управлінське рішення. Саме у нього виникає змістовна ідея про предмет комунікації. Комунікатор як ініціатор інформаційного контакту визначає склад комунікантів (лікувально-діагностичних, які обслуговують і економічних служб) і вибирає форму комунікаційного каналу. Комунікант може представляти як елементи зовнішнього середовища і внутрішні ланки організації. По-якості зовнішнього комуніканта в системі охорони здоров'я виступають органи управління охороною здоров'я, бюджети різних рівнів, інформаційні фонди і т.п. Внутрішні комуніканти визначаються вертикальними і горизонтальними зв'язками в середині лікувального закладу, так і органу управління охороною здоров'я.

Використані джерела

1. Брич В. Я. Компетентність менеджерів в системі охорони здоров'я : моногр. / В. Я. Брич, Л. В. Ліштаба, П. П. Микитюк. – Тернопіль: ТНЕУ, 2018. – 192 с.

Мушинський Андрій

(науковий керівник к.е.н. доцент, доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Крамарчук С.П.)

УПРАВЛІНСЬКІ РІШЕННЯ У ФУНКЦІОНУВАННІ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

На діяльність підприємства будь-якої галузі господарства, в тому числі закладів охорони здоров'я, впливають цілі комплекси факторів найрізноманітнішого походження. Сучасні виклики навколишнього середовища значно впливають на управлінську діяльність підприємств, відповідно до чого менеджмент підприємства реагує шляхом зміни або вдосконалення системи управління, в тому числі прийняттям ефективних управлінських рішень. Прийняття

управлінських рішень – це один із найважливіших етапів управлінської діяльності, оскільки він формує напрямки діяльності організації та її окремих працівників[1]. Управлінське рішення – це вибір однієї з можливих альтернатив впливу на керовану систему, тобто це модель, в якій із певного числа варіантів обирається кращий. Відправним моментом рішення є та мить, коли дія вже робиться у певному напрямку, а решта можливостей відкидається. Саме дія, зроблена у визначеному напрямку, надає рішенню значущості. Прийняття ефективного рішення для підприємства є передумовою забезпечення конкурентоспроможності продукції та закладу на ринку, формування раціональних організаційних структур, проведення правильної кадрової політики та ефективного використання виробничих потужностей, регулювання соціально-психологічних відносин на підприємстві, створення позитивного іміджу та ін [3].

Управління у закладі охорони здоров'я поєднує в собі коло функціональних обов'язків, включаючи розробку напрямків розвитку, фінансування в умовах економічної кризи, впровадження нових методик лікування, при зростанні потреб пацієнтів. Управлінські рішення у медицині мають потужний вплив на загальний фінансовий стан закладу, результати показників лікувально-профілактичного процесу, загальну атмосферу колективу тощо.

Прийняття управлінського рішення у функціонуванні закладу охорони здоров'я включає п'ять основних етапів[2]:

1. Діагностику проблеми;
2. Формулювання обмежень і критеріїв для прийняття рішення;
3. Виявлення альтернатив;
4. Оцінку альтернатив;
5. Остаточний вибір альтернатив.

Для того, щоб управлінське рішення було ефективним і максимально забезпечувало досягнення актуальних цілей, воно повинно задовольняти сукупності певних вимог, до яких відносимо

чітку цільову спрямованість рішення, його всебічну обґрунтованість, узгодженість з раніше прийнятими рішеннями та компромісність тощо.

Отже, на основі вищезазначеної інформації, можемо зробити висновок, що управлінська робота безпосередньо пов'язана із прийняттям рішень, оскільки це вибір певної дії з безлічі можливих варіантів (альтернатив), що залежить від ряду факторів, які визначають саму потребу у прийнятті рішень та їх ефективність впровадження. Прийняття рішення – це процес, який починається з виникнення проблемної ситуації і закінчується вибором рішення, що усуває проблемну ситуацію. Актуальність управлінських рішень у діяльності закладу охорони здоров'я визначається ефективністю змін відповідно до потреб функціонування закладу. Управлінське рішення лише тоді дасть позитивний результат, коли воно забезпечить реалізацію всіх функцій (скеровуючої, координуючої, мобілізуючої).

Використані джерела

1. Горачук В. В. Управління якістю медичної допомоги в закладі охорони здоров'я. Монографія. Вінниця: ТОВ «Меркьюрі-Поділля», 2012. С. 10 – 73.
2. Менеджмент в охороні здоров'я: Структура та поведінка організацій охорони здоров'я / За ред. С. Шортела, А. Калюжного. К.: Основи, 1998. 560 с.
3. Приймак В.М. Прийняття управлінських рішень: навчальний посібник. К.: Атіка, 2008. 240 с.

Олександр Надвиничний, Марія Шморон

(Науковий керівник: д. е. н., професор кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Надвиничний С.А.)

ПРОБЛЕМИ ТА ОСОБЛИВОСТІ СИСТЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ В ОРГАНАХ ДЕРЖАНОГО УПРАВЛІННЯ

Важливою складовою розвитку системи державного управління є формування фахового штату державних службовців, у тому числі органів місцевого самоврядування, який має ефективно функціонувати. Відтак, головною передумовою ефективності